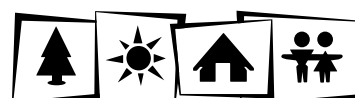

Šifra 1C

Sestupuji po schodech dolů do místnosti se čtyřmi východy. Nad každým je jiný výjev: rozkvetlý strom, košík ovoce, červený list, zamrzlá hora. Po chvíli přemýšlení vcházím do posledních dveří. Pokračuji úzkou chodbou dlouhou asi čtyři metry a přemýšlím, kolik zde ještě můžu strávit měsíců. Vcházím do další místnosti. Podivně to tu zapáchá. Vzpomínám na hodiny chemie; čím by to tak mohlo být? Učebnici chemie, ani jiné podobné pomůcky s sebou ale nemám, tak přejdou místnost - potřeboval jsem přesně čtyřicet devět kroků na druhou stranu - a jdu dál. Procházím další chodbou, kde jsou na stropě nádherné malby solárního systému. Volím čtvrtou odbočku. Vcházím do místnosti, která zřejmě kdysi bývala obydlená. Vidím tu malý oltář, na kterém jsou vyobrazeny milníky křesťanského života. Jindy bych toto zákoutí zcela jistě ocenil, momentálně mám ale pro víru a umění málo pochopení. U třetího výjevu je svíce, беру ji tedy s sebou. Možná ji ještě využiji, říkám si. Jdu dál a po chvíli vcházím do obrovského domu. Neuvěřitelné, že se pod Prahou mohou nacházet takové prostory a nikdo o nich neví. Místnost má dvanáct východů a na podlaze je vyobrazen veliký kruh. Rozhoduji se zcela náhodně pro dvanáctý východ. Procházím dlouhou chodbou s mnoha zatáčkami. Sklon podlahy se mění, jen těsně jsem se vyhnul pádu. Asi po sedmi minutách chodba ústí do malé místnosti se sedmi dveřmi, každými jiné barvy. Všechny dveře kromě prvních jsou ale zamčené, vcházím tedy do těch prvních. Bohužel se opět nacházím v onom velkém domu. Tentokrát se rozhoduji pro desátý východ. Chodba prudce stoupá, klopýtl jsem a spadl celkem čtyřikrát, ale zdá se mi, že cítím závan čerstvého vzduchu...

Dohledávka: Pata lampy před číslem 19

Šifra 1C

Sestupuji po schodech dolů do místnosti se čtyřmi východy. Nad každým je jiný výjev: rozkvetlý strom, košík ovoce, červený list, zamrzlá hora. Po chvíli přemýšlení vcházím do posledních dveří. Pokračuji úzkou chodbou dlouhou asi čtyři metry a přemýšlím, kolik zde ještě můžu strávit měsíců. Vcházím do další místnosti. Podivně to tu zapáchá. Vzpomínám na hodiny chemie; čím by to tak mohlo být? Učebnici chemie, ani jiné podobné pomůcky s sebou ale nemám, tak přejdou místnost - potřeboval jsem přesně čtyřicet devět kroků na druhou stranu - a jdu dál. Procházím další chodbou, kde jsou na stropě nádherné malby solárního systému. Volím čtvrtou odbočku. Vcházím do místnosti, která zřejmě kdysi bývala obydlená. Vidím tu malý oltář, na kterém jsou vyobrazeny milníky křesťanského života. Jindy bych toto zákoutí zcela jistě ocenil, momentálně mám ale pro víru a umění málo pochopení. U třetího výjevu je svíce, беру ji tedy s sebou. Možná ji ještě využiji, říkám si. Jdu dál a po chvíli vcházím do obrovského domu. Neuvěřitelné, že se pod Prahou mohou nacházet takové prostory a nikdo o nich neví. Místnost má dvanáct východů a na podlaze je vyobrazen veliký kruh. Rozhoduji se zcela náhodně pro dvanáctý východ. Procházím dlouhou chodbou s mnoha zatáčkami. Sklon podlahy se mění, jen těsně jsem se vyhnul pádu. Asi po sedmi minutách chodba ústí do malé místnosti se sedmi dveřmi, každými jiné barvy. Všechny dveře kromě prvních jsou ale zamčené, vcházím tedy do těch prvních. Bohužel se opět nacházím v onom velkém domu. Tentokrát se rozhoduji pro desátý východ. Chodba prudce stoupá, klopýtl jsem a spadl celkem čtyřikrát, ale zdá se mi, že cítím závan čerstvého vzduchu...

Dohledávka: Pata lampy před číslem 19